

THEMA-DAG

over

De Rozenkruisers en hun geheimen

Hans Stolp

maart 2018

Christian Rosenkreutz

Vol liefde noemden zijn leerlingen hem: 'Vader'. Ze hielden van hem met al hun liefdeskracht. Hun hele leven was aan hem gewijd en de opdracht die hij te vervullen had. Hun hart was vol van hem: hij was als de zon die in hun midden scheen.

Een grote gevoeligheid kenmerkte zijn wezen en genezend was de warmte die van hem uitging.

Ridder van Christus werd hij genoemd. Wie hem mocht ontmoeten, werd door hem geraakt en werd voorgoed zijn dienaar - voor alle komende levens.

Christian werd hij genoemd naar zijn grote liefde: Christus. Aan het zwarte kruis, met rozen omrankt, ontleende hij zijn achternaam: Christian Rosenkreutz.

In het verre verleden kreeg hij inzicht in de manier waarop de verschillende religies samenhangen. Hij zag hoe elke religie de mensheid die impuls gaf die zij nodig had voor haar verdere ontwikkeling.

Zijn grootste liefde ging uit naar Christus. Niemand anders dan hij kon de mysteriën van de Christus zo diep en zo intens doorgronden en navoelen als hij.

Het zijn geheimen die Christian Rosenkreutz zo graag met ons wil delen. Ze kunnen echter alleen begrepen worden door ons hoger zelf en niet door ons ego.

Daarom wilde Christian Rosenkreutz de mens bewust maken van zijn hoger zelf, zijn geest. Helaas waren de mensen er nog niet aan toe en begrepen ze hem niet. Ook verstoorden de geesten van het donker zijn plan.

In onze tijd wil Christian Rosenkreutz opnieuw proberen de mens bewust te maken van de geest die in hem leeft, maar die ook in alle materie werkzaam is. Maar opnieuw proberen de geesten van het donker deze bewustwording tegen te gaan. Angst, verharding, toenemend geweld en moedeloosheid zijn hun wapens. Zullen zij opnieuw winnen, of zal Christian Rosenkreutz de winnaar zijn?

De uitkomst van de strijd is beslissend voor de toekomst. Daarom roept hij ons op hem te helpen en bij te staan: *‘Verbind je innerlijk met mij en help mij bij de strijd die nu opnieuw is ontbrand. Word je bewust van de geest.’*

Jou en mij, ieder van ons legt hij deze vraag voor. En voor je hem je antwoord geeft, bedenk: samen kan het Christian Rosenkreutz lukken, samen met jou en met mij.

1. Het begin

De Rozenkruisers maken deel uit van de stroming van het Esoterische Christendom. De oorsprong van hun werkzaamheid vinden we aan de voet van het kruis, waaraan Jezus Christus hing. Daar stond Johannes. Maar hij stond daar niet alleen: Johannes de Doper werkte (vanuit de geestelijke wereld) door hem heen, en gaf hem zijn bewustzijnsziel en zijn geestzelf (het omgevormde astraallichaam). Zarathoestra gaf hem (vanuit de geestelijke wereld) zijn levensgeest (het omgevormde etherische lichaam) en Aristoteles gaf hem zijn geestmens (het omgevormde fysieke lichaam). Zo stond in Johannes de eerste volledige of voltooide mens voor Jezus Christus. Hij mocht daarmee voelbaar en zichtbaar maken (voor wie in staat is deze geheimen te doorgronden) hoe ieder mens eens zal mogen worden als de Christus-impuls (die aan het kruis geboren werd) in hem begint te werken.

Johannes onder het kruis: hij kende en doorgrondde de geheimen. Op de dag van de Opstanding ontving hij de Heilige Geest (eerder dus dan de andere discipelen, zie Johannes 20: 22, 23). Daardoor was hij in staat nu ook bewust tot in zijn lichaam de geheimen te doorgronden die hij bij zijn inwijding in zich opgenomen had: die van de wording van de mens bijvoorbeeld, de mysteriën van de Christus en die over de ontwikkelingsfasen van de aarde.

Deze geheimen werden later behoed door een geheime stroming als de Graalbeweging, en nog later door de Tempeliers. Bij die stromingen kunnen we de grondtrekken van de latere Rozenkruisers herkennen: om enerzijds een bewuste verbinding met de geestelijke wereld op te bouwen, maar anderzijds actief te zijn in de samenleving om de mensheid die impulsen te geven die zij nodig heeft voor haar verdere ontwikkeling.

2. De grote lijn

De kennis over de Rozenkruisers komt via drie wegen tot ons: via de Vrijmetselaars, de Rozenkruisers (Lectorium Rosicrucianum bijvoorbeeld) en Rudolf Steiner. Karl Heyer zegt (in zijn boek:

Impulsen van de Rozenkruisers) dat de kennis van de Vrijmetselaars en de Rozenkruisers onbetrouwbaar is: zij beschikken alleen over de kennis die in de openbaarheid gekomen is. Daarom weten zij niets van wat er voor 1614 (de publicatie van het boek *Fama Fraternitatis*) gebeurd is. Daardoor komt het dat zij geen kennis hebben over de oorsprong van de beweging van de Rozenkruisers. Rudolf Steiner beschikte wel over die kennis dankzij zijn vermogen om te schouwen in de Akasha-kroniek. Vanaf 1907 bracht hij die kennis stap voor stap naar buiten.

De grote lijn van de Rozenkruiserbeweging is deze:

- **Omstreeks 1250:** dieptepunt van het Kali Yuga.
- In die tijd incarneert Johannes opnieuw als **de Jongeling of de Dertiende**.
- Johannes komt terug als **Christian Rosenkreutz: 1378 – 1484**
- **1604: Boeddha** als Verlosser, **vondst van het graf** van Christian Rosenkreutz
- **1614:** Publicatie van het boek: **Fama Fraternitatis (reputatie)**
- 1615: Idem: Confessio Fraternitatis (belijdenis)
- 1616 Idem: De Chymische Bruiloft van Christian Rosenkreutz
- **1618 – 1648: Dertigjarige Oorlog; deze oorlog vernietigt de Rozenkruisers-impuls.**
- **Begin 20^e eeuw: Rudolf Steiner brengt een nieuwe Rozenkruisers-impuls;** deze wordt verbonden met de Michaël-impuls.

Tussen Rudolf Steiner en Christian Rosenkreutz bestond een diepe band. Marie Steiner vertelde dat ze die beide eens samen in de studeerkamer van Steiner zag zitten.

Ook noemde Rudolf Steiner de antroposofie de stroming die de inzichten van de Rozenkruisers op het niveau van de tijd bracht.

De grote opdracht van de Rozenkruiserbeweging was de voorbereiding van de 5^e na-Atlantische cultuurperiode (1413 – 3573 na Chr.)

3. De Jongeling of de dertiende

Omstreeks 1250 na Chr. werd de evangelist Johannes opnieuw geboren. Daarvoor had hij verschillende andere incarnaties doorleefd, waarin hij (nog meer) vroomheid, deemoed en vurige liefde ontwikkelde. Tijdens de incarnatie omstreeks 1250 werd hij op jonge leeftijd ingewijd door twaalf hoge ingewijden die elk één van de zeven Atlantische stromingen en één van de vier na-Atlantische cultuurperioden vertegenwoordigden. De twaalfde vertegenwoordigde de stand van de wetenschap van die tijd. Toen de Jongeling op een zeker moment wegwijnde en het bewustzijn verloor, gaven de twaalf hun wijsheid in korte formules aan de jongeling. Tegelijk ontving hij in de geestelijke wereld een inwijding van Christus zelf waarbij alle hem geschonken kennis werd omgevormd tot een hogere, allesomvattende kennis.

Toen hij in het bewustzijn terugkeerde, was hij een nieuw en ander mens geworden. Hij vertelde de twaalf ingewijden wat hij bij zijn inwijding had geleerd en gaf hen de inzichten die zij hem gegeven hadden, op een hogere, nieuwe manier terug. Zo vertelde hij dat alle religies een belangrijke impuls aan de mensheid gegeven hadden: ze waren dus allemaal zinvol! Het christendom, zei hij, verbindt alle religies tot een synthese en maakt duidelijk dat het centrale thema de menswording is: hoe de mens eens (net als Johannes onder het kruis) een volmaakt en voltooid wezen kan worden. Het gaat bij het esoterische christendom dus niet om geloven, maar om menswording.

De Jongeling stierf kort na deze ervaring. Maar hij liet na zijn dood zijn etherische lichaam achter in de etherische wereld, van waaruit het inspirerend inwerkte op mensen. Zo kon Helen Blavatsky later door deze inspiratie haar boek: *Isis ontsluit* schrijven. Ook werkte de kennis die dit etherlichaam bevatte in op het etherische lichaam van Christian Rosenkreutz: de volgende belichaming van Johannes. Bovendien schenkt dit etherische lichaam ons in deze tijd het vermogen om de etherische Christus waar te nemen!

4. Christian Rosenkreutz

In 1378 werd Christian Rosenkreutz geboren in een verarmd adellijk geslacht in Duitsland. Zijn familie koesterde Kathaarse inzichten. Op zijn vijfde kwam hij in een klooster terecht. Rond zijn 13^e, 14^e jaar maakte hij een lange reis naar de belangrijkste wetenschappelijke centra van zijn tijd: **Damascus** (Syrië), **Damcar** (Jemen) en **Fez** (Marokko): in de Arabische wereld was in die tijd de wetenschap verder en hoger ontwikkeld dan in Europa.

Op zijn 21^e jaar kwam hij terug in Europa. Hij wilde de bijzondere kennis die hij had opgedaan doorgeven, maar geen enkele wetenschapper was daarin geïnteresseerd. Toen begon hij een broederschap van acht leden in totaal. Steeds werden vijf leden de wereld ingestuurd, zodat zij op een onopvallende manier hun kennis door konden geven.

In 1459, toen Christian 81 jaar oud was, werd hij ingewijd door Manu (Noach) in de geheimen van goed en kwaad: het is immers de grote opgave van de mens in de vijfde na-Atlantische cultuurperiode om inzicht in goed en kwaad te verwerven. Bijvoorbeeld dat het ware licht uit het donker geboren wordt.

In 1484, toen hij 106 jaar oud was, keerde hij vrijwillig terug naar de geestelijke wereld, nadat hij daartoe geroepen was.

Wat hij zijn broeders leerde, was - kort samengevat - dit:

Het christendom is de synthese van alle religies; daarbij gaat het om het inzicht in (of de wijsheid over) de mens(wording).

De allesbeslissende betekenis van de geest; zowel de geest die in de mens leeft, maar ook de geest die in, en achter alle materie te ervaren is.

De weg van geestelijke groei die wij moeten gaan om ons de geest bewust te worden en die tot leven te brengen in onszelf.

Gedurende heel zijn leven, maar ook nog lang daarna, bleven het leven van Christian Rosenkreutz, zijn inzichten en zijn werkzaamheid verborgen: niets daarvan drong door tot in de openbaarheid.

5. De Geschriften van de Rozenkruisers; ofwel: de Rozenkruisers treden in de openbaarheid

In **1614** verscheen het boek: *Fama Fraternitatis*, ofwel de reputatie, of de goede naam van de Rozenkruisers. In dit boek wordt onder meer het leven van Christian Rosenkreutz beschreven.

Een jaar later, in **1615**, verscheen het boek *Confessio Fraternitatis*, de leer of de inzichten van de Rozenkruisers.

En nog een jaar later, in **1616**, verscheen het boek: *De Chymische Bruiloft van Christian Rosenkreutz*, dat zijn inwijding in 1459 beschreef. Deze boeken maakten een diepe indruk: heel Europa praatte erover.

Het begin van de 17^e eeuw was sowieso een bijzondere tijd: overal was het onrustig en overal viel er een drang tot vernieuwing te bespeuren. Hoe kwam dat? In 1413 was een nieuwe cultuurperiode begonnen - en dus een oude periode geëindigd. Daardoor verloor de mens zijn oude manier om de wereld te leren kennen en moest hij nu gaan ontdekken hoe hij met zijn denken kennis en inzicht kon verwerven. De grote vraag werd echter: welk denken zou de mens zich nu eigen maken?

Zou dat een denken worden dat alleen uitgaat van wat de zintuigen ons duidelijk maken, óf zou het een denken worden dat zowel gericht is op de materie, als op de geest die in en achter de materie werkt? Christian Rosenkreutz wilde dat laatste, en al zijn inzet was erop gericht om dat te laten gebeuren!

Dat de oude cultuurperiode was afgelopen werd ook duidelijk in 1517: toen begon de Reformatie, ingeleid door Maarten Luther. Maar aan het einde van die eeuw, omstreeks 1600, waren velen teleurgesteld in wat de Reformatie had gebracht: vooral godsdienstoorlogen. Daarom kwam er een roep om een nieuwe reformatie. De mensen voelden: zo moet het niet, het moet anders. In die sfeer verschenen de drie Geschriften van de Rozenkruisers: als een impuls voor een wetenschap in de zin van Christian Rosenkreutz.

De donkere machten (ook wel de tegenkrachten genoemd) wisten wat er op het spel stond. Door hun impulsen brak de Dertigjarige

oorlog uit: 1618 – 1648. Zes miljoen mensen stierven en heel Europa stond in brand. Alle aandacht ging uit naar de oorlog en haar verschrikkelijke gevolgen. Daardoor werd het thema van het nieuwe denken vergeten, evenals de drievoudige impuls van de Rozenkruisers.

6. Het offer van Boeddha

Ook op een andere manier probeerde Christian Rosenkreutz de vernieuwing van het denken voor te bereiden. Om te kunnen begrijpen hoe hij dat deed, moeten we weten dat de mens, voordat hij aan nieuw aards leven begint, een tijdlang doorbrengt op andere planeten om daar impulsen op te doen voor zijn komende leven op aarde. Zo verblijft de mens ook een aantal jaren op Mars. In de 15^e en de 16^e eeuw kreeg de mens van Mars echter steeds negatievere impulsen mee: de sfeer was er in toenemende mate decadent, agressief en oorlogszuchtig.

Het gevolg was dat de mens van Mars sterk materialistisch gekleurde impulsen meekreeg voor zijn volgende aardse leven.

Als deze ontwikkeling onveranderd was doorgedaan, zou dat betekend hebben dat de mensen die naar de aarde kwamen, voor een plat materialistische wetenschap zouden kiezen en niet voor de geestelijke wetenschap die Christian Rosenkreutz voor ogen stond. Daarom vroeg Christian Rosenkreutz aan Boeddha om naar Mars te gaan om daar zijn vrede-impulsen te brengen. **Dus ging Boeddha en bracht op Mars een offer.** Dit offer wordt een soort kruisiging genoemd en Boeddha zelf wordt wel een offerlam genoemd. Door dit offer kunnen wij nu, als wij vóór onze geboorte een tijdlang op Mars verblijven, daar leven als een Boeddhist of een Franciscan. Daardoor komen wij met heel andere impulsen naar de aarde toe. Zo bereidde Christian Rosenkreutz ook op deze manier de geboorte van een geestelijke wetenschap voor.

7. De vondst van het graf van Christian Rosenkreutz

In **1604** werd in de onderaardse tempel van de Rozenkruisers het graf van Christian Rosenkreutz gevonden. Boven de deur van de grafkapel stond: *Na 120 jaar zal ik geopend worden*. In de grafkapel stond een altaar. Op de bronzen plaat die het altaar afdekte, stond: *Jesu mihi omnia* (Jezus is mijn alles).

Onder het altaar was het lichaam van Christian Rosenkreutz begraven. Het was nog helemaal intact. In zijn hand had hij een boekje. De slotwoorden in dat boekje luiden:

Ex Deo nascimur,

in Jesu morimur,

per Spiritum reviviscimus.

Uit God zijn wij geboren,

in Christus sterven wij,

Door de heilige Geest zullen wij herleven.

8. De vondst van de Geschriften

In datzelfde, zo beslissende jaar, **1604**, werd *de Fama Fraternitatis* geschreven. Het circuleerde eerst in kleine kring, maar werd in 1614 gepubliceerd. In 1615 verscheen de *Confessio Fraternitatis* en in 1616 *De Chymische Bruiloft van Christian Rosenkreutz*.

Degene die de boeken schreef (dankzij een hogere inspiratie) was Johann Valentin Andreae.

In de Fama staat: *Europa is zwanger en zal een kind baren*. Verder vertelden de boeken onder meer over een nieuwe kennis die ons geschonken zou worden, ofwel een nieuw denken. De publicatie van de boeken riep honderden reacties op: *boeken, pamfletten en brochures*. De hoop op een nieuwe reformatie groeide. Maar toen brak de Dertigjarige Oorlog uit en verdween de aandacht voor Christian Rosenkreutz. Het donker had gewonnen. En de vraag luidt: hoe zal dat nu, in deze tijd gaan?

9. De nieuwe impuls in de 20^e eeuw

Rudolf Steiner bracht in de 20^e eeuw de impuls van Christian Rosenkreutz opnieuw in de openbaarheid:

Het geplande gebouw (voor voordrachten en opvoeringen) in München heette **Johannesbau** (Christian Rosenkreutz is een incarnatie van Johannes).

Rudolf Steiner noemde zijn inzichten **de antroposofie (wijsheid over de mens)** en vertelde dat zijn inzichten in feite bestonden uit (vernieuwde) Rozenkruisersinzichten.

Rudolf Steiner sprak over het beoefenen van een geestelijke – of **geesteswetenschap**.

Hij verbond de Rozenkruiser-inzichten met de impuls van Michaël.

Rudolf Steiner zei eens over het mislukken van de doorbraak van de Rozenkruiser-impuls in de zeventiende eeuw: *Sommige pogingen worden nu eenmaal ondernomen en mislukken, maar zijn voorbestemd om later wel succes te hebben.*

Zal deze nieuwe poging nu, in de huidige tijd, slagen? Overal staan mensen op en beoefenen deze nieuwe wetenschap: de geesteswetenschap:

Emil Bock

Pim van Lommel

Arie Boogert

Sergei Prokofieff en nog vele, vele anderen!

10. Een voorbeeld van geestelijke wetenschap

Christian Rosenkreutz gaf ons de indrukwekkende spreuk mee: *Uit God zijn wij geboren, in Christus sterven wij, door de Heilige Geest zullen wij herleven.* Met deze spreuk wijst hij ons nadrukkelijk op het geheim van de Drie-eenheid. Daarin mogen wij het grondpatroon weerspiegeld zien van de ontwikkeling van de mens:

Ooit was de mens *een groepsziel*

Rond 2000 v. Chr. zette Abraham als eerste mens een eerste stap *van groepswezen naar individu*. God sprak tot hem: *Ga uit uw land en uit de kring van uw familie en uit uws vaders huis...*

Rond 1200 v. Chr. kreeg Mozes de Tien Geboden: de mens was nu zover losgekomen van de groepsziel dat hij een nieuwe leiding nodig had. Die kreeg hij door middel van *de wetten*.

Rond het begin van de jaartelling bracht Jezus Christus ons een nieuwe impuls: luister naar binnen, en vind daar *het hogere weten en je geweten*. Daarom gaf Hij ons geen wetten, maar raadgevingen als de Zaligsprekingen.

In de toekomst zullen wij de stap zetten naar het tijdperk van de Heilige Geest: dan zullen naar binnen luisteren en leven vanuit de kracht van ons geweten.

Het christendom beschrijft dus de weg van geestelijke groei die de mens door de eeuwen heen gaan mag.

11. De inwijdingsweg van de Rozenkruisers

Er zijn drie inwijdingswegen: **de oosterse, de christelijke en rozenkruisers inwijdingsweg**.

1. De Oosterse inwijdingsweg:

Deze ontstond na de ondergang van Atlantis.

Door de ondergang van Atlantis werd de verbinding met de geestelijke wereld minder.

Wat bleef was een intens heimwee naar de verloren wereld.

Dus zochten de oude Indiërs naar een manier om toch weer met de geestelijke wereld verbonden te raken.

Die vonden ze in yoga en meditatie.

Deze weg houdt dus een terugkeer naar het verloren verleden in.

2. De christelijke inwijdingsweg

Deze weg wordt in onze tijd steeds moeilijker om te gaan: je moet daarvoor een diepe verbinding met Jezus Christus hebben en je het liefst een tijd lang terugtrekken uit de samenleving. De zeven stappen op deze weg zijn:

De voetwassing

De geseling

De doornenkroning

De kruisiging

De mystieke dood

De graflegging

De opstanding

3. De Rozenkruisers inwijdingsweg

Deze weg wijst naar de toekomst en wil de wijsheid die ten diepste in de mens besloten ligt, aan het licht brengen. De zeven stappen op deze weg zijn:

1. Studie.

Dat wil zeggen: het ontwikkelen van een geestelijk denken. Denk daarbij aan studie over de samenstelling van de mens, de Mysteriën van Christus, de incarnaties van de aarde en de ontwikkelingsgang van de mensheid. Hoe meer je deze feiten op je in laat werken, hoe meer er een gevoel van ontzag en eerbied ontkiemt voor de duizelingwekkende grootsheid van het goddelijke plan.

2. Imaginatieve kennis.

Daarbij gaat het erom de wereld om je heen te leren zien als de manier waarop de geest van de aarde zichzelf tot uitdrukking brengt. Ofwel: leer de aarde zien zoals je een mens ziet, met een lichaam en een ziel. Zie, hoe de bloemen ieder op een andere wijze uitdrukking geven aan het wezen van de aardgeest.

3. Het occulte schrift.

Leer de samenhang tussen allerlei verschillende gebeurtenissen op aarde te zien. Zie bijvoorbeeld hoe de MeToo beweging de grote verandering in de verhouding tussen man en vrouw tot uitdrukking brengt die al zoveel langer aan de gang is. Zie bijvoorbeeld het verschil met de Victoriaanse tijd, toen de vrouw nog volledig aan de man was onderworpen. Zie hoe Michaël allerlei groepssamenhangen verbreekt: huwelijken, families en religies, zodat de mensen niet langer groepsregels volgen, maar leren om naar hun geweten te luisteren.

4. De Steen der Wijzen.

Daarbij gaat het om oefeningen die gericht zijn op het ademhalingsproces: in de toekomst zal de mens een nieuw orgaan ontwikkelen dat koolzuur omzet in bouwstoffen voor het

lichaam (in zuurstof bijvoorbeeld: een omzetting die nu nog door de planten ten behoeve van ons verricht wordt).

5. De overeenstemming ontdekken (en beleven) tussen de macrokosmos en de microkosmos.

Alles wat in ons lichaam leeft, zoals onze organen, leefde vroeger buiten ons in de kosmos. Wij dragen in ons lichaam de geestelijke krachten van de zon, de maan, Venus enzovoort in ons mee. Ons lichaam is dus de kosmos in het klein, ofwel: wij zijn samengesteld uit krachten van de kosmos.

6. Eenwording met de macrokosmos:

duik in je lichaam onder en ervaar daar de kosmos, en word langs die weg één met de kosmos.

7. De Godzaligheid:

nu begin je te ervaren dat alles, maar dan ook alles een manifestatie is van het goddelijke. Als vanzelf begin je dan te handelen in overeenstemming met die krachten. Ofwel: je leert handelen vanuit de wil van de kosmos - en dat, alleen dat, brengt ons een diepe en ongekende Godzaligheid.

12. Het Rozenkruis

Het Rozenkruis bestaat uit een zwart kruis, waarvan het hart wordt omrankt door zeven rode rozen. Het heeft (tenminste) drie betekenissen:

a) Vergelijk een mens met een plant. De plant heeft wortels, stengels en bladeren, en een bloem (of bloemen), bijvoorbeeld een rode roos.

De mens is daarmee vergeleken veel verder ontwikkeld: hij heeft ook bewustzijn, denkvermogen, bewegingsmogelijkheden enzovoort. Die vooruitgang lijkt echter iets gekost te hebben: de plant – en dus ook de rode roos - beschikt over een zuiverheid en puurheid die de mens verloren lijkt te hebben: hij wordt voortgedreven door hartstochten en driften. Zijn rode bloed is de drager van die driften en is ook de uitdrukking daarvan. Allerlei

uitdrukkingen getuigen daarvan:

Mijn bloed kookt,

Hij heeft vissenbloed (= hij is gevoelloos)

Kwaad bloed zetten,

Voor iets moeten bloeden.

Nu moeten wij onze driften en hartstochten leren beteugelen en omvormen, net zolang tot ons rode bloed weer puur en zuiver wordt als (het sap van) de rode roos. De zeven rode rozen op het Rozenkruis symboliseren de gezuiverde driften en harttochten, ofwel het gezuiverde bloed, en het zwarte kruis symboliseert de overwonnen en afgelegde ego-krachten.

b) De tweede betekenis van het Rozenkruis is deze: er bestaat een samenhang tussen het Rozenkruis en de Rozenkruiserspreuk. *Uit God zijn wij geboren* betekent dat God ons fysieke en geestelijke krachten heeft meegegeven voor ons aardse leven. Een verdere ontwikkeling van onze ziel is mogelijk; dat kan echter alleen door inspanning van onze eigen krachten. Daarbij moeten wij ons bloed zuiver maken en onze driften transformeren. Van deze ontwikkeling getuigt de spreuk: *In Christus sterven wij*: wij gaan door de dood van het ego heen.

Het gevolg van dit proces is dat het donkere kruis begint op te lichten en helder wit wordt. De rode rozen worden groen: beeld van een nieuw, ontluikend leven. Van deze ontwikkeling getuigt de spreuk: *Door de Heilige Geest zullen wij herleven*.

c) Onlangs heeft de Christus een nieuw offer gebracht: Hij doorleefde in de etherische wereld een offer, vergelijkbaar met dat op Golgotha: een geestelijke verstikkingsdood. Daardoor werd het mogelijk dat Hij vanaf de Tweede Wereldoorlog aan steeds meer mensen begon te verschijnen. Het zwarte kruis symboliseert de verstikkingsdood, en de zeven rode rozen symboliseren de zevenvoudige natuur van Christus: de volmaakte mens die Hij ons brengt, samen met zijn liefde en Ik-kracht.

STICHTING 'DE HERAUT'

AGENDA

Voor andere themadagen van Hans Stolp
(georganiseerd door stichting 'De Heraut')
zie

www.stichtingdeheraut.nl

Op deze website vindt u onder menu-item themadagen
ook de gepresenteerde afbeeldingen
en de digitale versie van dit boekje.

Voor Inlichtingen en opgave voor een themadag

Secretariaat Stichting De Heraut
Uitstroom 1, 5345 RX, Oss
Tel: 0412644856
Email: secretariaat@stichtingdeheraut.nl

De website van Hans Stolp is:
www.hansstolp.nl

Meer over het Esoterisch Christendom
kunt u vinden op de website
www.esoterischchristendom.nl